

[Adam Møller.]

folkeparti i 1964 medvirkede til at få gennemført, og da de tre musikkonservatorier i Esbjerg, Odense og Ålborg alle har vist sig i høj grad levedygtige og af væsentlig betydning for musikuddannelsen og for musiklivet som helhed, vil mit parti gerne tilsige sin velvillige støtte til gennemførelsen af det foreliggende forslag.

Den hittidige ordning har jo været den, at staten dækker  $\frac{3}{4}$  af disse konservatoriers driftsudgifter, og at de pågældende kommuner betaler resten, og det er jo også denne ordning, som med det foreliggende lovforslag tænkes videreført. Vi betragter dette som et skridt på vejen. På længere sigt må det vel være naturligt, at også disse konservatorier får økonomiske vilkår som andre højere læreanstalter. Jeg anser det i denne forbindelse for en hensigtsmæssig bestemmelse, at loven på ny tages op til revision i 1970-71, når man har et mere sikkert skøn over virkningerne af konservatorieuddannelsens nyordning og der måske derfor kan foreligge et grundlag for en mere rimelig byrdefordeling, som i mindre grad belaster den oftervilje, som hidtil er udvist af de tre bykommuner.

Vi ser gerne den gode udvikling og vækst, som musikkonservatorierne har været inde i, fortsat, bl. a. gennem en udbygning af lærerstaben frem mod den standard, der er gældende ved statskonservatorierne. Jeg har i denne forbindelse bemærket mig ministerens oplysning om, at der fra september 1968 agtes oprettet docentstillinger med samme indhold og samme aflønning, som er gældende for docentstillingerne i København og i Århus. Ligeledes må det forekomme rimeligt, at man har den i forslaget § 1, stk. 3, anførte ordning, hvorefter der kan ydes tilskud til påkrævede større anskaffelser af instrumenter og andet udstyr såsom noder og bøger.

I det lange løb må der naturligvis også for de tre konservatorier, som vi her lovgiver om, skaffes mere tilfredsstillende lokaler, og jeg håber, at ministeren stadig vil have henvendt opmærksomheden på at få dette spørgsmål løst, så snart der foreligger økonomisk mulighed herfor.

Vi betragter denne sags behandling som værende af væsentlig betydning for udviklingen af provinsens musikliv. Det drejer sig

om videreførelsen af en lovgivning, som danner den uddannelsesmæssige forudsætning for en vigtig side af vort kulturliv. Musikken er i udpræget grad til glæde og berigelse for en stadig større del af befolkningen, og det er derfor med interesse, at vi også fremover vil medvirke til at opretholde og udbygge disse institutioner, som på Fyn, i Nordjylland og i Vestjylland danner naturlige kulturocentre for den pågældende landsdels musikliv.

**Gunhild Due:** Alt det, jeg kunne have sagt, er egentlig sagt, så jeg skal nøjes med at tilslutte mig på mit partis vegne. Dog vil jeg gerne lige sige til hr. Raunkjær, at det er jo ikke helt sikkert, at undervisningen skal være ensartet eller gives på den samme måde; det kunne vel egentlig være meget rart, hvis vi tværtimod havde nogle meget forskellige konservatorier, hvor man kunne eksperimentere og alt sådan noget. Men det var måske heller ikke sådan ment.

Med hensyn til det argument, der bruges i ministerens fremsættelse, at det ville blive dyrt for staten, hvis den skulle overtage konservatorierne allerede nu, fordi der så ville komme mange udgifter til lokaler og lærere og mange krav om at få konservatorierne udbygget, så bøjer jeg mig for argumentet, men jeg vil dog gerne lige sige, at nu skal vi jo passe på, at vi ikke — det var hr. Albertsen jo også inde på — møder de samme argumenter i 1970-71, at det sådan lige ligger i baghovedet, måske ikke mindst hos kommunernes folk. Jeg mener, det vil være rimeligt, at vi nu venter til 1970-71 med at se på, om ikke man må have det hele ind under staten, men så bør det vel også ske.

**Erik Hansen:** Det lovforslag, der her er til behandling, skal afløse en rammelov fra 1964 vedrørende de 3 landsdelsmusikonservatorier, konservatorierne i Ålborg, Esbjerg og Odense. For så vidt er dette lovforslag et fremskridt på flere områder i forhold til den gældende lov; der er ikke mere tale om en rammelov, men om en lov, der fastsætter, at konservatorierne nu kan påregne 75 pct. af de samlede årlige driftsudgifter i statstilskud, og der kan endvidere ydes tilskud til anskaffelse af instrumenter